משנה · אחרונים · הון עשיר · סדר קדשים

הון עשיר על משנה קינים

רבי עמנואל חי ריקי

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

הון עשיר על משנה קינים

רבי עמנואל חי ריקי

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/הון-עשיר-על-משנה-קינים/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה v39-202611200317 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
משנה א 4
משנה ג 4
פרק ב 4
משנה ג 4
פרק ג 5
משנה א 5
משנה ו 5

פרק א

משנה א

קינים

קינים יש בו ג' פרקים, כנגד קני זבים קני זבות קני יולדות. וע"ד הנסתר ידוע כי תור הוא בחינת לאה כדאי' במאורות נתן (אות ת' סי' י"ד), והיא בבינה שלשית לבנין, ויונה היא במלכות בית דוד, ששלשה עדרי צאן רובצים עליה:

חטאת העוף וכו' חטאת בהמה וכו'. עיקר המסכתא היא על העוף משום הכי הקדימו: **בנדרים ובנדבות כלן עולות**. וקנין של גר דומה לנדר ולא לחובה (עי' ברע"ב), כיון דמנדבת לבו בא להתגייר, ואל תתמה שהרי עולת נזיר קרי לה התנא דבר נידר ונידב, כדאיתא בחולין (דף מא:):

משנה ג

אחת לזו וכו' שלש לזו וכו'. בתלתא הוי חזקה לכל כיוצא בזה שהדין כך:
שתים וכו' מחצה כשר ומחצה פסול. דמאלו ארבעה פרידות שבשתים וכן הששה שבשלש, יכול לעשות איזה מהם שירצה חטאת ואיזה מהם שירצה עולה, המפרש דלא פירש כל קן מאלו מחבירו, אלא מתחילה לקחה ארבעה פרידות לשתי קנים או ששה לשלשה. דאי לא תימ' הכי אלא שכבר חילק' כל קן וקן בפני עצמו, בין שיהיו שנים בין שיהיו שלשה בין מועט במרובה, לא היה יכול להקריב כי אם שתי פרידות לבד, אח' חטאת ואח' עולה, שאם יעש' שני חטאות או שתי עולות דילמא הם שניהם מקן אחד וזה אסור:
אחת לזו וכו' עשר לזו וכו' ומאה לזו. שלשה מיני מספרים נקט, אחדים עשרות ומאות. ולאשמועינן רבותא, לא נשתמש באחדים שהזכיר ברישא לבדם:

פרק ב

משנה ג

לזו אחת וכו' לזו שבע. כל זה איירי בקני חובה, והמחוייבים בהם שכיח שיהיו מאותם הסופרים שבעה או ארבעה עשר שהם שבע זוגות, משום הכי נקט עד מנין זה:

פרק ג

משנה א

כלן למעלה מחצה כשר ומחצה פסול כולן למטה מחצה כשר ומחצה פסול. אין מחצה כשר שלמעלה כמחצה כשר שלמטה, וכן המחצה פסול, משום הכי לא כללן בבבא אחת באמור כלן למעלה, או כלן למטה וכו':

משנה ו

קבעה נדרה וכו'. כתב הר"ב ושכחה מאיזו מין קבעה נדרה. וצ"ל אבל לא שכחה איזו מין נתנה לכהן, דאי לאו הכי אפילו ידעה שממין אחד נתן לו, היתה צריכה להביא שש פרידות ד' לנדרה וב' לחובתה משני מינין לזווג לראשון, כי לא ידעה מה הוא. ולפי זה אמאי לא קתני לה במתניתין לרבותא, אלא קתני משני מינין תביא שש, והלא אף ממין אחד אפשר להיות כן:

מעיו לנבלים בני מעיו לכנורות. לא קא חשיב להו אלא לשנים, אע"ג דכמה נבלים וכנורות מתקנים בהם, וברישא חשיב השני חצוצרות לשנים, וכן השני חללים. משום דאין אלו עיקר כלי הזמר אלא תקון הכלי, משא"כ הקרנים והשוקים. דייקא נמי דקתני מעיו לנבלים בני מעיו לכנורות, ולא קתני מעיו נבלים בני מעיו כנורות, ודומים לעורו לתוף דאף הוא אינו עיקר הכלי אלא תקונו:

ר' שמעון בן עקשיא אומר. מלתא אחריתי הדומה קצת לענין:

קנים מתחיל בחית ומסיי' בהא, כי על חט הא מוצאות הפה באי', שהזבי' הם המורגלים בנבלות הפה. והזבות על חטא אכילת הפרי שהוא בפה, נגזר עליהם. והיולדות על שבועות שנשבעות שלא לשמש עוד, בעת לדת[ן](נ') (נדה לא:). והמצורע דל, על לשון הרע (עי' ערכין טו:):

סליק מסכת קנים. של תורים ובני יונים:

הזבים וכן זבות גם היולדת בנים.

הן הנה מחוייבות קרבן עוף שהם קנים:

סליק כל סדר הקד"שים הו"ד והדר הנם לעולם.

חכ"מה הזאת היא על כל אישים לא"הרן כהן עד עולם: